

Datum
4 februari 2020

Registratienummer
BOW/2019.396
RIS304481

Voorstel van het college inzake Verordening tot wijziging van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2018

Toelichting

De huidige inkoopcontracten met de zorgaanbieders voor de Wmo-maatwerkarrangementen (MWA 2017) zijn aangegaan voor drie jaar en lopen eind 2019 af. Met de inkoop van de nieuwe Wmo-maatwerkarrangementen (MWA 2020) bouwen wij voort op de systematiek uit 2017, zie de commissiebrief "Inkoop Wmo-maatwerkarrangementen 2020" (RIS302872).

De belangrijkste wijzigingen zijn:

- toevoegen van de mogelijkheid om een pgb geheel of gedeeltelijk op te schorten;
- toevoegen van het resultaatgebied "bereik- en beschikbaarheid";
- toevoegen van het resultaatgebied "Wonen (plus en intensief)";
- de toevoeging van een afwegingskader 16-23 waarmee we de overgang van de Jeugdwet naar de Wmo (18-/18+) soepeler laten verlopen;
- de toevoeging van de mogelijkheid om een pgb geheel of gedeeltelijk op te schorten.

Besluitvorming

Gezien het vorenstaande stelt het college de raad voor het volgende besluit te nemen:

De raad van de gemeente Den Haag,

gezien het voorstel van het college van 4 februari 2020,

gelet op:

- de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.1.5, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 en 2.6.6 van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015, en
- artikel 149 van de Gemeentewet,

besluit vast te stellen de volgende Verordening tot wijziging van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2018:

Artikel I

De Verordening maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2018 wordt als volgt gewijzigd:

A Artikel 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

- 1 Onder de begripsomschrijving "- advies" wordt de volgende begripsomschrijving toegevoegd: - afwegingskader 16-23; het college kan aan de hand van dit kader vanaf 1 januari 2020 voor

- jongeren van 16 tot 23 jaar afhankelijk van hun ondersteuningsbehoefte de meest passende ondersteuning (specialistische jeugdhulp of ondersteuning vanuit de Wmo 2015) bepalen.
- 2 De begripsomschrijving “- beleid(sregel)”: Beleidsregel maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2017;” vervalt.
  - 3 De begripsomschrijving “- collectief vervoer: aanvullend vervoer dat in het kader van de wet door het college wordt aangeboden aan personen die ten gevolge van beperkingen geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer en waarbij het uitgangspunt is dat men gezamenlijk met anderen wordt vervoerd” wordt vervangen door: - collectief aanvullend vervoer: maatwerkvoorziening voor lokaal sociaal recreatief vervoer dat door het college wordt aangeboden aan personen die ten gevolge van beperkingen geen gebruik kunnen maken van eigen of openbaar vervoer en waarbij het uitgangspunt is dat men samen met anderen wordt vervoerd;.
  - 4 Onder de begripsomschrijving “- dakloos” wordt de volgende begripsomschrijving toegevoegd: - dak- en thuislozen: personen die voor hun overnachting vooral aangewezen zijn op straat, op een kortdurend verblijf in laagdrempelige opvangvoorzieningen (minimaal 10 nachten per jaar) of een tijdelijk onderkomen bij familie, vrienden of kennissen;.
  - 5 Onder de begripsomschrijving “- eigen bijdrage” wordt de volgende begripsomschrijving toegevoegd: - forfaitaire periode: de ondersteuning zoals bedoeld in artikel 3.9, tweede lid, onder a, van deze Verordening;.
  - 6 De begripsomschrijving “- logeervoorziening:” wordt vervangen door: - logeren;
  - 7 Onder de begripsomschrijving “- melding” wordt de volgende begripsomschrijving toegevoegd: - MWA: een maatwerkarrangement dat op grond van de wet op maat wordt verstrekt aan een inwoner met een beperking op het gebied van zelfredzaamheid en participatie, en die (een combinatie van) huishoudelijke hulp, (woon)begeleiding, dagbesteding, kortdurend verblijf of beschermd wonen bevat;.
  - 8 De begripsomschrijving “- nadere regels: regelgeving die door het college wordt vastgelegd in de regeling maatschappelijke ondersteuning 2017 of de Beleidsregel maatschappelijke ondersteuning 2017;” wordt vervangen door: - nadere regels: regelgeving die door het college wordt vastgelegd in de geldende regeling maatschappelijke ondersteuning;.
  - 9 De begripsomschrijving “- ondersteuningsplan: plan bij het verstrekken van de voorziening in natura dat aan de hand van de door het college verstrekte criteria wordt opgesteld door de zorgaanbieder in samenspraak met de cliënt, zie ook het budgetplan;” wordt vervangen door: - ondersteuningsplan: plan bij het verstrekken van het MWA in natura dat aan de hand van de door het college verstrekte criteria wordt opgesteld door de zorgaanbieder in samenspraak met de cliënt, zie ook het budgetplan;.
  - 10 De begripsomschrijving “- persoonlijk plan: plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid van de wet” wordt vervangen door: - persoonlijk plan: plan als bedoeld in artikel 2.3.2, tweede lid van de wet;.
  - 11 De begripsomschrijving “- regeling: Regeling maatschappelijke ondersteuning Den Haag 2017;” wordt vervangen door: - regeling: de geldende Regeling maatschappelijke ondersteuning Den Haag;.
  - 12 Onder de begripsomschrijving “- voorziening” wordt de volgende begripsomschrijving toegevoegd: - waakvlam: de ondersteuning zoals bedoeld in artikel 3.9, tweede lid, onder b, van deze Verordening;.
  - 13 De begripsomschrijving “- wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)” wordt vervangen door: - wet: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015);.

- B In artikel 2.2, tweede lid, artikel 2.6, artikel 3.6, tweede lid, artikel 3.7, vierde lid, artikel 3.8, derde lid, artikel 3.10, vierde lid, artikel 3.11, derde lid, en artikel 4.2, tweede lid komt “jaarlijks” te vervallen.
- C Onder artikel 3.1, zevende lid, wordt een achtste lid toegevoegd, luidende:
8. Er wordt geen maatwerkvoorziening toegekend voor zover deze wordt gebruikt in het buitenland, tenzij het college hier vooraf schriftelijk toestemming voor verleent.
- D In artikel 3.2, eerste lid, wordt aan de opsomming toegevoegd:
- d. de ondersteuning die de cliënt met het pgb wenst in te kopen naar het oordeel van het college van voldoende kwaliteit is en in voldoende mate zal bijdragen aan het bereiken van het in het ondersteuningsplan opgenomen resultaat;
- e. de kwaliteit van de in te kopen formele ondersteuning minimaal voldoet aan de eisen die de gemeente stelt aan de gecontracteerde zorgaanbieders die vergelijkbare ondersteuning leveren; en
- f. naar het oordeel van het college op geen enkele manier druk is uitgeoefend op de cliënt om de dienstverlening, in welke vorm dan ook, van deze ondersteunende persoon of organisatie te betrekken.
- E In artikel 3.2, zevende lid, wordt “zorg” vervangen door: ondersteuning.
- F Onder artikel 3.2, zevende lid, worden negen leden toegevoegd, luidende:
8. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank (SVB) verzoeken de uitbetaling van het pgb geheel of gedeeltelijk op te schorten.
9. Van formele ondersteuning zoals bedoeld in het derde lid, onder d, is sprake als de organisatie of zelfstandig werkende hulpverlener die door de cliënt is ingeschakeld voor de ondersteuning, een professionele organisatie, een zelfstandige zonder personeel of een professionele zorgverlener is.
10. Er is sprake van een professionele organisatie wanneer:
- a. de organisatie staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel (KvK) en hieruit blijkt dat de organisatie ondersteuning verleent die aansluit bij de Wmo-resultaatgebieden;
- b. de organisatie minimaal twee medewerkers in dienst heeft;
- c. de organisatie en de medewerkers voldoen aan de kwaliteitseisen die gelden voor de ondersteuning die wordt aangeboden door de gecontracteerde aanbieder. De medewerkers ontvangen een salaris dat daarbij past;
- d. de eigenaar en de medewerkers geen eerste- of tweedegraadsfamilielid zijn van degene aan wie ze ondersteuning bieden; en
- e. de organisatie beschikt voor het resultaatgebied dagbesteding of logeren over een locatie die passend is en voor dat doel is ingericht en waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.
11. Er is sprake van een zelfstandige zonder personeel (zzp-er) wanneer:
- a. de zelfstandige staat ingeschreven bij de KvK en hieruit blijkt dat de zelfstandige ondersteuning verleent die aansluit bij de Wmo-resultaatgebieden;
- b. de zelfstandige door de Belastingdienst wordt aangemerkt als een zelfstandig ondernemer;
- c. de zelfstandige voldoet aan de kwaliteitseisen die aan een hulpverlener van een gecontracteerde aanbieder worden gesteld. Hij berekent een tarief dat marktconform is;
- d. de zelfstandige geen eerste- of tweedegraadsfamilielid is van degene aan wie hij ondersteuning biedt; en
- e. de zelfstandige beschikt voor het resultaatgebied dagbesteding of logeren over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.

12. Er is sprake van een professionele zorgverlener wanneer:
  - a. de zorgverlener is ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele Gezondheidszorg (het BIG), voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van ondersteuning binnen de kaders van resultaatgebieden, zoals benoemd in artikel 3.9, eerste lid, van deze verordening;
  - b. de zorgverlener ondersteuning levert binnen de genoemde resultaatgebieden;
  - c. de zorgverlener geen eerste- of tweedegraads familielid is van degene aan wie hij ondersteuning biedt;
  - d. de zorgverlener voldoet aan de kwaliteitseisen die aan een hulpverlener van een aanbieder worden gesteld en een tarief berekent dat marktconform is; en
  - e. de zorgverlener beschikt voor het resultaatgebied dagbesteding of logeren over een locatie waar meerdere cliënten tegelijk kunnen verblijven.
13. Van informele ondersteuning zoals bedoeld in het derde lid is sprake als ondersteuning wordt geboden door het sociale netwerk van de cliënt, en de organisatie of hulpverlener niet voldoet aan de kwaliteitscriteria zoals genoemd in het negende lid.
14. Een vertegenwoordiger wordt alleen geacht de aan het pgb verbonden taken op verantwoorde wijze te kunnen uitvoeren indien:
  - a. hij niet tevens uitvoerder is van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht of een financiële relatie heeft met de uitvoerder van de ondersteuning, tenzij dit gezien de situatie van de cliënt of jeugdige, de aard van de ingekochte ondersteuning en de waarborgen waarmee een verantwoorde besteding en verantwoording van het pgb is omgeven, naar het oordeel van het college passend wordt bevonden; en
  - b. er sprake is van voldoende nabijheid in de vorm van fysieke aanwezigheid en tijd.
15. Het college kan nadere regels stellen inzake de kwaliteit van ondersteuning bij, en tarieven van, de in dit artikel genoemde pgb.

G Artikel 3.4 wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 3.4 Logeren

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt gedurende maximaal twee dagen per week in aanmerking voor logeren, indien:
  - a. de cliënt aangewezen is op ondersteuning met permanent toezicht, permanente zorg of ongeregelde zorg; en
  - b. de mantelzorger tijdelijk ontlast moet worden en de cliënt niet in zijn sociale omgeving kan logeren.
2. Logeren kan maximaal 104 dagen per jaar worden ingezet. Dagen mogen twee keer per jaar worden opgespaard tot een maximum van 21 aaneengesloten dagen. In bijzondere gevallen, bijvoorbeeld bij ziekte van de mantelzorger, mag deze periode eenmalig worden verlengd met nog eens 21 dagen.
3. Het college kan nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorziening.

H Onder artikel 3.6, derde lid, wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

4. Indien de cliënt de voorziening "Ondersteuning en wonen" minimaal één dagdeel op een andere locatie dan de eigen woning ontvangt, omvat deze tevens het noodzakelijk vervoer van en naar deze locatie wanneer de cliënt zich niet zelfstandig of met behulp van het sociale netwerk kan verplaatsen.

I Onder artikel 3.7, vijfde lid, worden twee leden toegevoegd, luidende:

6. Het college kan een persoon die geen beperking of probleem heeft, vragen om te verhuizen en aan deze persoon een verhuiskostenvergoeding verstrekken.
7. Een woonvoorziening voor het aanpassen of onderhouden van een gemeenschappelijke ruimte in een wooncomplex is niet mogelijk als dat wooncomplex specifiek is bestemd voor de huisvesting van senioren of personen met een beperking.

J Artikel 3.9 wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 3.9 Ondersteuning en wonen

1. In aanvulling op artikel 3.1 komt een cliënt in aanmerking voor een MWA in geval de cliënt matige of zware beperkingen heeft op het gebied van:
  - a. het voeren van een huishouden;
  - b. sociaal en persoonlijk functioneren;
  - c. zelfzorg en gezondheid;
  - d. dagbesteding;
  - e. financiën;
  - f. bereik- en beschikbaarheid;
  - g. wonen (plus en intensief).
2. Het college onderscheidt bij de toekenning van een maatwerkarrangement de intensiteiten Basis, Plus en Intensief.
3. Het college stelt jaarlijks de eigen bijdrage voor de voorziening als bedoeld in het eerste lid onder a. vast bij regeling.
4. Het college kan in aanvulling op de gepubliceerde aanbestedingsdocumenten nadere regels stellen inzake de toegang, aard, inhoud en omvang van de in dit artikel genoemde maatwerkvoorzieningen.
5. In aanvulling op de resultaatgebieden uit het eerste lid zijn er twee categorieën:
  - a. een forfaitaire periode van maximaal 3 maanden om aan het begin van de ondersteuning de basisvoorwaarden op orde te maken voor stabilisatie, de ondersteuningsbehoefte in kaart te brengen en toe te leiden naar passende ondersteuning, hulp en zorg;
  - b. een waakvlam van maximaal 4 maanden na afloop van de ondersteuning om cliënt stabiel te houden en terugval te voorkomen.
6. Bij jongeren van 16 tot 23 jaar maakt het college op grond van het afwegingskader 16-23 de afweging of specialistische jeugdhulp of ondersteuning vanuit het MWA het meest passend is voor de jongere.

K Artikel 3.10 wordt als volgt gewijzigd:

- 1 Het eerste lid vervalt.
- 2 De artikelleden 2 tot en met 6 worden respectievelijk omgenummerd naar 1 tot en met 5.

L Artikel 3.11, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In aanvulling op artikel 3.1 en 3.9 komt een cliënt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening beschermd wonen, anders dan in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, indien:
  - a. de cliënt niet in staat is zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving als gevolg van:
    - 1°. een psychiatrische aandoening;
    - 2°. een (lichte) verstandelijke beperking;
    - 3°. een onveilige en instabiele thuissituatie en het doorbrengen van een jeugd in de residentiële jeugdhulp in combinatie met een gebrekkig sociaal netwerk;
  - b. de cliënt een beperkte zelfredzaamheid heeft;

- c. er voor de cliënt sprake is van de noodzaak tot bescherming van zichzelf of zijn omgeving; en
- d. de cliënt niet beschikt over alternatieven die de noodzaak voor beschermd wonen kunnen opheffen.

M Artikel 5.2, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

- 2. Het college heroverweegt uit het oogpunt van kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid, periodiek de genomen besluiten voor het toekennen van de maatwerkvoorzieningen in pgb en in natura.

N Artikel 6.1 wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 6.1 Nieuwe feiten en omstandigheden

- 1. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een cliënt aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.
- 2. Het college kan een besluit als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken indien:
  - a. de cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid;
  - b. de cliënt niet langer op maatschappelijke ondersteuning is aangewezen;
  - c. het college de maatschappelijke ondersteuning niet meer toereikend acht;
  - d. de cliënt niet voldoet aan de aan de maatschappelijke ondersteuning verbonden voorwaarden;
  - e. de cliënt de maatschappelijke ondersteuning niet of onvoldoende gebruikt;
  - f. de cliënt de maatschappelijke ondersteuning voor een ander doel of anderszins oneigenlijk gebruikt.
- 3. Een besluit tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als het college van oordeel is dat het pgb binnen zestig dagen na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de maatwerkvoorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

O Onder artikel 7.2, vijfde lid, wordt een zesde lid toegevoegd, luidende:

- 6. Het college behandelt klachten van cliënten, onder wie jeugdigen, ouders of pleegouders, die betrekking hebben op meldingen en afhandeling van aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen uit het hoofdstuk Klachtafhandeling van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Artikel II

A Deze verordening treedt in werking op de dag na datum van publicatie en werkt terug tot 1 januari 2020, met dien verstande dat de bepalingen die op grond van deze verordening worden gewijzigd van kracht blijven voor de tijdvakken waarvoor zij hebben gegolden.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van 26 maart 2020.

De griffier,

De voorzitter,

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onder A

De begripsomschrijvingen zijn geactualiseerd en in overeenstemming gebracht met de terminologie zoals gebruikt in de gepubliceerde documenten behorend bij de aanbesteding Wmo-maatwerkarrangementen 2020 (hierna: “aanbestedingsdocumenten”). Nieuw toegevoegd zijn o.a. twee nieuwe resultaatgebieden (bereik- en beschikbaarheid, en wonen (plus en intensief)) en twee categorieën (forfaitaire periode en waakvlam-begeleiding).

Collectief aanvullend vervoer

Voor alle maatwerkvoorzieningen geldt dat deze slechts worden verstrekt ter compensatie van beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie, voor zover cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk, dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen (artikel 2.3.5 derde lid van de Wet). Bij collectief aanvullend vervoer houdt dit o.a. in dat onderzocht wordt in hoeverre iemand gebruik kan maken van eigen vervoersmiddelen of van het openbaar vervoer. Uiteraard wordt ook gekeken naar de mogelijkheden van vervoer vanuit het sociale netwerk.

Artikel I, onder B

Artikel 2.1.4 lid 2 WMO 2015 bepaalt dat in de verordening de hoogte van de bijdragen voor de verschillende soorten van voorzieningen worden vastgesteld. Een termijn wordt niet genoemd. Gebleken is dat de eigen bijdragen niet ieder jaar worden aangepast. Daarom wordt het woord “jaarlijks” verwijderd.

Artikel I, onder C

De Wmo 2015 kent geen territorialiteitsbepaling zoals artikel 11 Participatiewet. Gemeenten zijn op grond van de Wmo 2015 verantwoordelijk voor het verlenen van maatschappelijke ondersteuning. Deze ondersteuning ziet volgens artikel 1.1.1 Wmo 2015 op ondersteuning bij de zelfredzaamheid en participatie in de eigen leefomgeving. Kosten gemaakt voor ondersteuning gemaakt in het buitenland zijn geen kosten voor ondersteuning bij de zelfredzaamheid en participatie in de eigen leefomgeving. In de parlementaire geschiedenis zijn geen aanknopingspunten te vinden dat de compensatieplicht van het college zich uitstrekt tot over de grenzen van Nederland (ECLI:NL:RBARN:2010:BM2258). Het is een lokaal gebeuren. Dit zien wij bevestigd in jurisprudentie waaruit blijkt dat het verlenen van individuele voorzieningen in het buitenland buiten het bestek valt van de op het college rustende compensatieplicht (ECLI:NL:CRVB:2014:2101).

Met de wijziging in artikel 3.1, achtste lid, wordt de hoofdregel dat het niet mogelijk is een maatwerkvoorziening (waaronder ook een pgb is inbegrepen), in het buitenland te verstrekken of gebruiken. Uitzondering is de situatie wanneer het college hiervoor vooraf schriftelijke toestemming heeft verleend. Wanneer dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is, kan bij tijdelijk verblijf in het buitenland voor maximaal 13 weken toestemming worden verleend om de maatwerkvoorziening in het buitenland te gebruiken. De termijn van 13 weken sluit aan bij de Wet langdurige zorg (Wlz) en het daarop gebaseerde Besluit langdurige zorg (Blz) en andere sociale zekerheidsregelingen.

De cliënt zal vooraf melding moeten doen bij het college van een (tijdelijk)verblijf buiten Nederland. Dit valt binnen de bestaande inlichtingenplicht van artikel 2.3.8 Wmo 201. Wanneer een hulpmiddel in bruikleen is verstrekt, zal de bruikleenverstrekker dat ook willen weten, gelet op de mogelijke schade die kan worden opgelopen als de voorziening meegaat naar het buitenland.

Daarvoor zal toestemming moeten worden verleend wat in de praktijk geen problemen zal opleveren. Het is wel aan cliënt om daarvoor een afdoende schade- en reisverzekering af te sluiten. Dit in het kader van de eigen verantwoordelijkheid. Laat de cliënt dat na, dan kunnen de gevolgen daarvan voor zijn eigen rekening en risico komen.

Artikel I, onder D

Met de wijzigingen worden formele en informele hulp strakker gescheiden. Zo wordt bijvoorbeeld uitgesloten dat voor hulp uit het sociaal netwerk een formeel pgb-tarief moet worden verstrekt. Ook worden de eisen van formele ondersteuning gelijkgetrokken aan de eisen waaraan gecontracteerde (zorg in natura-)aanbieders moeten voldoen.

Artikel I, onder F

Opschorten pgb

De Wmo 2015 kent geen regeling zoals in artikel 54 Participatiewet, waarin het recht op uitkering door gemeenten kan worden opgeschort. De SVB kan wel de uitbetaling van het pgb blokkeren. De grondslag is artikel 2b lid 6, aanhef en onder g, Uitvoeringsregeling Wmo 2015 (zie bijv. ECLI:NL:RBLIM:2019:3127). Met deze wijziging in artikel 3.2 lid 8 krijgt het college de bevoegdheid de SVB te verzoeken om te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting als er ten aanzien van een cliënt of aanbieder vermoedens zijn gerezen dat er sprake is van een omstandigheid zoals bedoeld in artikel 2.3.10 lid 1, onder a, d of e van de Wmo 2015.

Besteden pgb in buitenland

Met de wijziging in artikel 3.2, vijftiende lid, wordt de hoofdregel dat het niet mogelijk is een pgb in het buitenland te verstrekken of besteden. Uitzondering is de situatie wanneer het college hiervoor vooraf schriftelijke toestemming heeft verleend. Denk aan een situatie waarin een meerderjarig kind met een (verstandelijke) beperking met de ouders meegaat op vakantie en de ouders tijdens deze vakantieperiode begeleiding bieden bij de persoonlijke verzorging. Wanneer dit naar het oordeel van het college noodzakelijk is, dan kan een budgethouder bij tijdelijk verblijf in het buitenland maximaal 13 weken per kalenderjaar toestemming krijgen om zorg in te kopen met zijn pgb.

Artikel I, onder G

Uit navraag bij de aanbieders bleek dat logeren vooral in het weekend gebeurt. Van overnachtingen door-de-week wordt geen gebruik gemaakt. Daarom wordt teruggegaan van 3 naar 2 dagen. Het verzoek van de aanbieders was om de aaneengesloten periode langer te maken. Voorheen kon de voorziening eenmaal per kalenderjaar worden opgespaard tot maximaal 21 etmalen. Met de wijziging ontstaat een verruiming. Logeren kan voortaan maximaal 104 dagen per jaar ingezet worden. Dagen mogen twee keer per jaar opgespaard worden tot een maximum van 21 aaneengesloten dagen. In bijzondere gevallen, bijvoorbeeld bij ziekte van de mantelzorger, mag deze periode eenmalig worden verlengd met nog eens 21 dagen. Hiermee zijn twee aaneengesloten periodes mogelijk. En die kunnen bovendien ook nog eens aan elkaar worden geplakt.

Artikel I, onder H

Dagbestedingsvervoer is vanaf 1 januari 2020 onderdeel van de Wmo-maatwerkarrangementen 2020. Daarom wordt deze voorziening voortaan onderdeel van de vervoersvoorzieningen.

Artikel I, onder I

Woonvoorziening voor gemeenschappelijke ruimten in wooncomplexen

Er is een praktijk ontstaan waarbij voor het aanpassen van gemeenschappelijke ruimten (toegang, hal, lift, galerij etc.) in wooncomplexen automatisch naar de gemeente wordt verwezen. Dat is onwenselijk én onlogisch.

Allereerst voor wooncomplexen die door de woningeigenaar bewust in de (huur)markt zijn neergezet voor de huisvesting van ouderen of personen met een beperking (zoals bijv. MIVA-woningen). Een woonvoorziening voor de aanpassing van een gemeenschappelijke ruimte is dan niet mogelijk. De mate van toegankelijkheid van de betreffende woning wordt meegewogen in de afweging. De Haagse Huisvestingsverordening maakt onderscheid tussen een gelijkvloerse woning, rollatorwoning, rolstoelwoning en extra ruimte rolstoelwoning. Zie bijlage 1 van die verordening voor de verschillende criteria.

Maar ook voor alle andere wooncomplexen geldt dat éérst een beroep moet worden gedaan op de woningeigenaar. Als voorzieningen zoals elektronische liftdeurdrangers en automatische deuropeners in gemeenschappelijke ruimten worden geplaatst, is er doorgaans sprake van een collectieve voorziening. Immers ook andere bewoners van het appartementencomplex profiteren van deze verbeteringen. In Den Haag vinden wij dat reeds dit collectieve belang eraan in de weg staat om een individuele maatvoorziening te verstrekken via de Wmo. De woningeigenaar heeft de verantwoordelijkheid de gemeenschappelijke ruimten naar algemeen aanvaarde (veiligheids)normen voor alle huurders in het dagelijks gebruik geschikt te maken en te houden. Uiteraard blijft de gemeente aanspreekbaar en verantwoordelijk voor het verstrekken van woningaanpassingen in gemeenschappelijke ruimten voor zover die bedoeld zijn voor individueel gebruik. Bijv. een traplift in een Haags portiek of verhoging bij de voordeur naar de eigen woning.

Vrijkomen aangepaste woning

Soms blijkt een persoon zonder beperkingen in een (in het verleden) aangepaste woning te wonen die uitermate geschikt is voor een hulpvrager met beperkingen. Momenteel is het vrijwel onmogelijk om die persoon zonder beperkingen te stimuleren vrijwillig naar een andere woning te verhuizen. De wijziging creëert een juridische grondslag dat het college hem een reële verhuiskostenvergoeding kan aanbieden en hem zo bewegen het huis beschikbaar te stellen voor die hulpvrager met beperkingen. Hierbij geldt de voorwaarde dat de verhuizing verzocht moet zijn door het college.

Artikel I, onder J

Resultaatgebieden

Artikel 3.9, eerste lid, beschrijft de resultaatgebieden waaruit het maatwerkarrangement kan bestaan. Als gevolg van de aanbesteding Wmo-maatwerkarrangementen 2020 worden twee resultaatgebieden toegevoegd: “bereik- en beschikbaarheid” en “wonen (plus en intensief).” In artikel 3.6, vijfde lid, worden twee categorieën toegevoegd: de “forfaitaire periode” en de “waakvlam-begeleiding.”

Afwegingskader 16-23

Artikel 3.9, zesde lid, vermeldt het afwegingskader. Deze bestaat uit een uitwerking in de Regeling jeugdhulp en een werkinstructie. Het college heeft een afwegingskader 16-23 ontwikkeld om de overgang van de Jeugdwet naar de Wmo (18-/18+) soepeler te laten verlopen. Uitgangspunt van de nieuwe werkwijze is dat niet meer naar de leeftijd maar naar de ondersteuningsbehoefte van de jongere wordt gekeken. Het college maakt op basis van die ondersteuningsbehoefte van de jongere een afweging of specialistische jeugdhulp of ondersteuning vanuit het maatwerkarrangement het meest passend is voor de jongere.

Specialistische jeugdhulp is passend voor jongeren tot 23 jaar met opgroei- of opvoedingsproblemen die systeemgerichte hulp nodig hebben. Dit betekent dat de hulpverlener niet alleen naar de jongere, maar ook naar de gezinsdynamiek kijkt en op basis daarvan actief met het gezin aan de slag gaat om hier verbetering in aan te brengen.

Ondersteuning vanuit het maatwerkarrangement is passend voor jongeren vanaf 16 jaar die ondersteuning nodig hebben op het gebied van zelfredzaamheid en participatie.

Dit betreft jongeren die zich los gaan maken van hun ouders en steeds meer hun eigen leven gaan leiden. Het is dan passender om de jongere te begeleiden naar zelfstandigheid.

Artikel I, onder K

Artikel 3.10, eerste lid (oud) bepaalde dat een cliënt gedurende maximaal 6 maanden in aanmerking kwam voor voltijdverblijf met begeleiding. Deze ondersteuningsvorm is vanaf 1 januari 2020 onderdeel van de Wmo-maatwerkarrangementen 2020. Daarom vervalt dit artikellid. Het artikel 3.9 lid 1 is hiervoor uitgebreid met het resultaatgebied “wonen (plus en intensief).”

Artikel I, onder L

Het resultaatgebied “Wonen” is alleen bedoeld voor cliënten zonder woonvaardigheden en/of cliënten die in een begeleide of beschermde woonvorm bepaalde vaardigheden kunnen opbouwen die niet haalbaar zijn bij zelfstandig wonen. Dit komt voor bij cliënten met psychische, verstandelijke en/of verslavingsproblemen en bij cliënten die kwetsbaar zijn als gevolg van het opgroeien in een onveilige en instabiele thuissituatie en het doorbrengen van een jeugd in een residentiele jeugdhulp in combinatie met een gebrekkig sociaal netwerk.

Artikel I, onder O

Artikel 7.2 (oud) beperkt zich tot het indienen van klachten bij de zorgaanbieder over de dienstverlening van diezelfde zorgaanbieder. Het meldings- en aanvraagproces bij de gemeente dat daaraan voorafgaat ontbreekt. Met de wijziging wordt toegevoegd dat belanghebbenden daarover een klacht kunnen indienen bij de gemeente. Overigens gebeurt dat al in de praktijk. Beoogd wordt de rechtszekerheid van cliënten te vergroten.